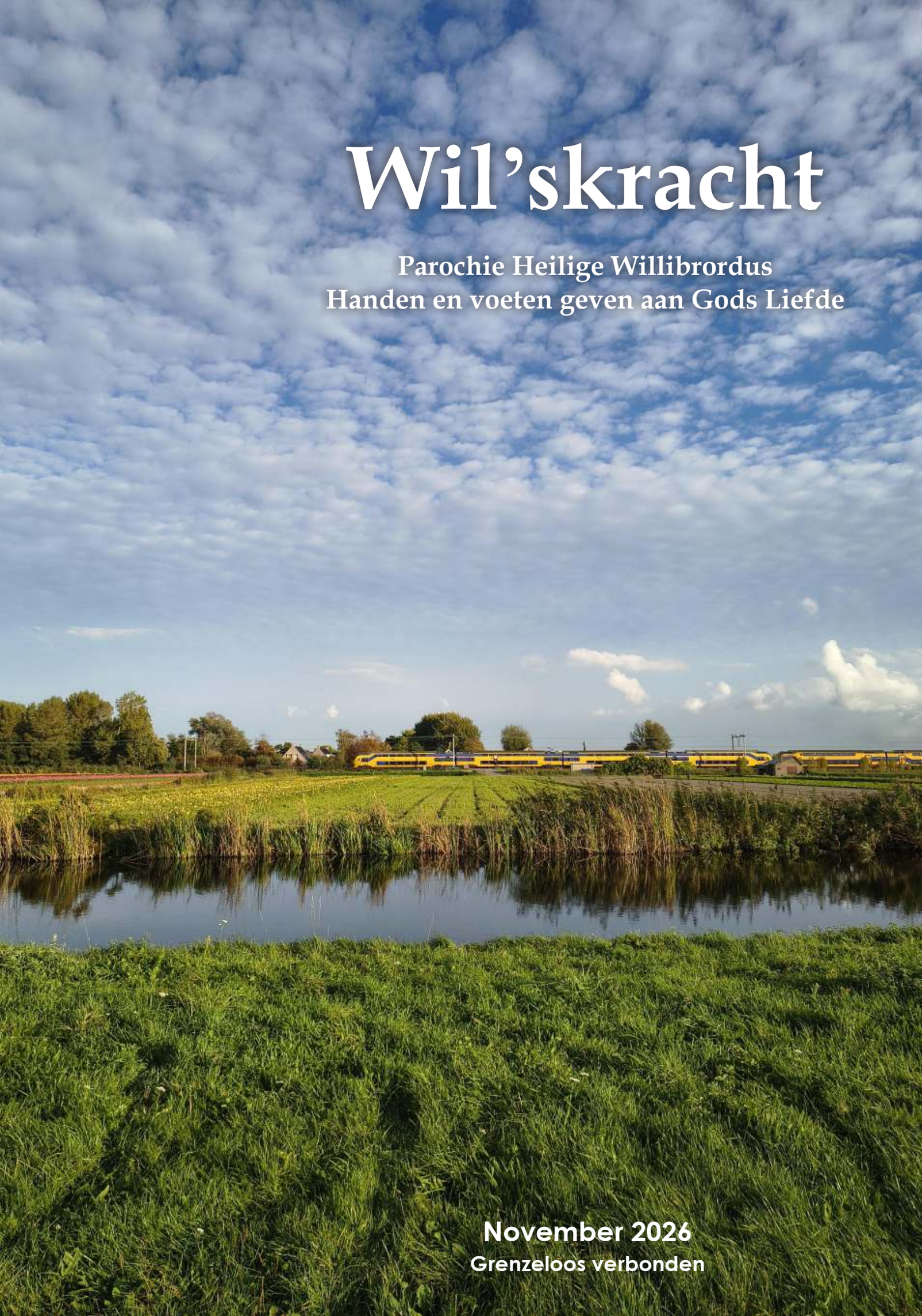
Wil'skracht

Parochie Heilige Willibrordus
Handen en voeten geven aan Gods Liefde

November 2026
Grenzeloos verbonden

Inhoud

3 Pastoraal woord

4 LT Diaconie: met en voor elkaar

6 Loslaten en vasthouden

9 Sint Jozef

10 Rooster

12 Advent

14 Grenzeloos verbonden

17 Lezing: De Bollenjongens

Colofon

November 2026 (Jaargang 16 - editie 8)
Oplage: 7.000 stuks

"Wil'skracht" is een uitgave van de RK Parochie Heilige Willibrordus.
E-mail: wilskracht@rkwb.nl
Redactie: Pastoor Bouke Bosma, Rob van Reisen, Marian Castenmiller, Renée van der Salm, Biba Prokopová, Olivia Osiewacz.
Voorkant: Trekvaart en trein - *Renée van der Salm*.
Overname van teksten mag, mits met bronvermelding.
Voor degenen die de Wil'skracht per post ontvangen vragen wij een vrijwillige bijdrage om ten minste de portokosten te dekken.
Deze gaarne overmaken op het volgende rekeningnummer: NL84 RABO 0158 4836 42 tnv RK Parochie Heilige Willibrordus

Beste parochiaan,

Grenzeloos verbonden is het thema van dit nummer van de Wil'skracht. Als katholiek is dat duidelijk, wij zijn verbonden met de katholieken over de hele wereld. Ben je in een andere stad of in een ander land, dan ervaar je dat ook. De vieringen in de kerk zijn overal hetzelfde. Alsof je thuis bent. Maar dat is niet helemaal waar. In je 'eigen' parochiekerk ontmoet je mensen die je kent. Je maakt een praatje met elkaar, zoals je dat vaker doet. Ben je in een 'andere' kerk, dan zul je dat niet snel doen. Zeker niet wanneer je in een ander land bent, bij mensen die een andere taal spreken. Zo grenzeloos verbonden zijn we nu ook weer niet.
En hoe verbonden voelen we ons met mensen in onze directe omgeving, die 'anders' zijn. Die anders in het leven staan? Onze samenleving is steeds diverser geworden. Grenzen lijken te verdwijnen. Voelen wij ons verbonden met de buurman die protestants is, met de buurvrouw die gesluierd door het leven gaat? Maken we een praatje met iemand die bij de bushalte staat en niet uit de Bollenstreek komt? Misschien zegt die ander niets terug – dat kan – maar het is het proberen waard.
In dit nummer leest u meer over grenzen die er zijn of die er niet zijn. Over het doorbreken van grenzen en wat dat betekent. En natuurlijk krijgt u informatie over verschillende activiteiten die plaats gaan vinden. Namens de redactie wens ik veel plezier en inspiratie bij het lezen van deze Wil'skracht.
Marian Castenmiller

Voorpagina: verbinding en grens

De trein verbindt stations met elkaar, over allerlei grenzen heen. Grenzen van parochies, gemeentes, provincies. Maar voor de treinreiziger gaat dat ongemerkt. Die is verdiept in een boek of krant, of in een smartphone of een mooi gesprek. Langs het spoor zijn überhaupt geen plaatsnaambordjes te vinden om grenzen te markeren. Vanuit de trein leef je in een grenzeloze wereld.
Maar het spoor vormt zélf wel weer een grens voor mensen die op een andere manier onderweg zijn. Een grens die op een select aantal punten overgegaan kan worden. Het grootste deel van de tijd, dan, want zodra de trein in zicht komt, sluit de overgang.
Wat in de ene situatie een verbinding is, is vanuit een ander perspectief een grens.

Kopij aanleveren

Kopij voor de **december/januari**-editie van de Wil'skracht ontvangen wij graag **uiterlijk 6 november 2026**. Graag **afbeeldingen los in JPG-bestand**, en platte tekst in Word-document insturen via **wilskracht@rkwb.nl**. De redactie behoudt zich het recht voor om een keuze te maken en/of aanpassingen te doen. Alleen eigen teksten/afbeeldingen of rechtenvrij materiaal aanleveren, zodat we geen copyright-claims krijgen, aub.

pastoraal woord

één parochie, één Kerk

'Eén in Christus' is ons jaarthema. Voor deze uitgave van Wil'skracht voegen we daar twee woorden aan toe: grenzeloos verbonden.
Dat klinkt mooi. Maar het stelt ons ook voor een vraag: hoe grenzeloos is onze verbondenheid eigenlijk?

Al ruim zestien jaar één parochie

Onze H. Willibrordusparochie bestaat sinds 1 januari 2010. Daaraan gingen al jaren vooraf waarin de zes oorspronkelijke parochies in verschillende vormen steeds meer met elkaar gingen samenwerken en samengaan. Inmiddels vormen we dus al ruim zestien jaar één parochie.
Toch merken we dat de verbondenheid met de eigen kerklocatie soms sterker wordt gevoeld dan de verbondenheid met de parochie als geheel.
Dat is begrijpelijk. Een kerkgebouw is niet zomaar een stapel stenen. Daar liggen herinneringen. Daar zijn mensen gedoopt en getrouwd. Daar hebben we afscheid genomen van dierbaren. Daar kennen we elkaar, de gebruiken en misschien zelfs onze vaste plek in de kerkbank. Die verbondenheid is waardevol en hoeven we niet weg te poetsen.
Maar ons geloof nodigt ons wel uit verder te kijken.

In beweging komen

Al enkele jaren vieren we ieder weekend afwisselend in twee van onze vier kerken. We worden dus al langere tijd uitgenodigd om letterlijk in beweging te komen en ons ook in een andere kerk van onze parochie thuis te weten. Nu we bovendien bezig zijn met het moeilijke proces waarin we uiteindelijk twee van onze vier kerkgebouwen zullen afstoten, wordt die beweging nog belangrijker. Misschien moeten we ons daarom een eerlijke vraag stellen: waar liggen eigenlijk ónze grenzen?
Wanneer mijn vertrouwde kerk geen viering heeft, ga ik dan naar een andere kerk van ónze parochie? Voel ik mij daar ook thuis? En andersom: wanneer parochianen uit een andere kerklocatie binnenkomen, ontvangen wij hen dan werkelijk als broeders en zusters die daar evenveel thuis zijn?

Wij zijn deel van een wereldkerk

Juist hier helpt het om te beseffen wat het betekent dat wij Rooms-katholiek zijn. Onze verbondenheid houdt niet op bij de deur van ons eigen kerkgebouw. Ook niet bij de grens van onze parochie of ons bisdom. En zelfs niet bij de Nederlandse grens.
Wij behoren tot een wereldwijde Kerk, met de paus als zichtbaar teken van eenheid. Over grenzen van landen, talen en culturen heen vieren katholieken dezelfde Eucharistie, luisteren wij naar hetzelfde Evangelie en belijden wij hetzelfde geloof.
Wie op vakantie ergens ter wereld een katholieke kerk binnengaat, kan de taal misschien niet verstaan, maar herkent de Eucharistie. We zijn daar niet werkelijk vreemden: we zijn broeders en zusters in Christus.
Wat wereldwijd geldt, moet toch ook dichtbij mogelijk zijn?

Van 'mijn kerk' naar 'onze parochie'

Paulus schrijft: 'Gij allen zijt één in Christus Jezus.' (Gal. 3,28) Onze kerken mogen hun eigen geschiedenis, sfeer en tradities behouden. Maar onze diepste identiteit ligt niet in een gebouw. Zij ligt in Christus.
Misschien is dat de beweging waartoe deze tijd ons uitnodigt: van mijn kerk naar onze parochie, en van onze parochie naar het besef dat wij deel zijn van één wereldwijde Kerk.
Ga daarom ook eens bewust naar die andere kerk. Ga naast iemand zitten die u nog niet kent. Drink samen koffie. Luister naar elkaars verhaal.

De grens over

Grenzeloos verbonden begint dichtbij. Bij de stap over de drempel van die andere kerk. Daar ontmoeten we geen vreemden, maar broeders en zusters met wie wij al lang één zijn in Christus.

Pastoor Bosma

LT-Diaconie: Met en voor elkaar!

Op het moment dat ik achter mijn computer zit om dit stuk te schrijven heb ik net meegelopen met de vredeswandeling in het bos bij Keukenhof. Zo dicht bij huis, zo'n waardevolle rustgevende plek, zoveel vrede. In de stilte van de wandeling realiseer je je des te meer dat vrede begint bij en in jezelf, en dat we dit mogen uitdragen naar de mensen om ons heen. Om hierdoor een kleine bijdrage te leveren aan de wereldvrede. Dit gevoel werd nog sterker door de daarna gehouden viering in een bollenschuur aan de Leidsevaart. Samen bidden, mooie teksten, ondersteund door pakkende liedjes. Dank aan de werkgroep voor deze bijzondere ochtend.

Steek een kaars aan in het duister
Laat het licht toe in je hart
Maak je handen niet tot vuisten
Streel maar zacht wat is verhard.

Steek een kaars aan in het duister
En zaai vrede waar je gaat
Strek je armen uit en luister
Naar de mens die naast je staat.

Steek een kaars aan in het duister
Eer wat kwetsbaar is en klein
Ga geduldig tot het uiterste
Laat waar jij bent, liefde zijn.

Dahliamozaïek

Waardevolle momenten hebben we ook met elkaar beleefd door de handen uit de mouwen te steken voor het dahliamozaïek 'Vissers van Mensen'. En zeker ook de volgende dag tijdens de Parochie-presentatiemarkt. Doordat we ons hadden laten inspireren door Escher was het niet voor iedereen direct duidelijk wat ons kunstwerk uitbeeldde. Gelukkig waren pastoor Bosma en enthousiaste werkgroepleden ter plekke om de bezoekers uitleg te geven, alsook een kopje koffie aan te bieden en uit te nodigen om een bezoekje te brengen in de kerk en langs de presentatie van de werkgroepen te lopen. Gastvrijheid ten top.
Hier was ook het beeld van Laurentius te zien. Dit reist met een estafette door het bisdom Rotterdam. Het was begin augustus naar onze parochie gekomen, nadat het met jongeren op kamp was geweest. Aan de hand van het levensverhaal van Laurentius (hij verkocht de schatten van de kerk en gaf het geld aan de armen) kon men aan de slag om een 'echte DNA-streng' te knopen. Dit omdat dienen in ons DNA en dat van Laurentius zit en zat. Als extraatje kwam er nog een sleutelhanger bij met de beeltenis van Laurentius.

Bij de tafel van de bezoekgroep werden mooie wensen opgeschreven, waarvan we er een paar met u willen delen:
- Als je alles loslaat, heb je twee handen vrij voor een nieuwe toekomst.
- Leef en heb lief.
- Houd hoop in moeilijke tijden. God kan niet alles maar is wel dichtbij!

Als LT kijken we met een goed gevoel op al deze activiteiten terug, maar we vinden het ook fijn om u te berichten over wat voor een diaconale dingen er nog aan zitten te komen.

Mooie activiteiten in het verschiet

Zo gaan de Hillegomse Bezoekgroep en PCI Hillegom samen met LT Diaconie op zaterdag 7 november met plantjes op pad vanwege Willibrordusdag. Een actie die de bezoekgroep al jaren op deze dag houdt om de 90-jarigen en ouder te bezoeken. Dit jaar zullen individuele parochianen dan ook een plant brengen naar iemand die wat extra aandacht verdient. Wellicht heeft u zich na de oktobervieringen in Hillegom al aangemeld voor deze actie: bedankt voor uw betrokkenheid. We treden met elkaar in de voetsporen van de Heilige Willibrordus, die kerken bouwde en tevens aan verbindingen in de samenleving werkte.

Verderop leest u ook over de Advents-groenworkshop, we vinden het leuk als u zich inschrijft. Een mooie 'taart' voor uzelf maken en ondertussen de Adventsactie steunen.
Of uw kleding afstaan aan Sam's zodat een ander er blij mee is en de opbrengst ook nog eens aan een goed doel geschonken wordt.
Dat is wat we zijn, een parochiegemeenschap met en voor elkaar.

Namens Leiderschapsteam Diaconie,
Yvonne Visser

Grenzeloos verbonden

ruimte voor de vreemdeling

Grenzeloos verbonden. Mooie woorden. Maar wanneer we ze verbinden met vluchtelingen en migratie, worden ze minder gemakkelijk. Dan gaat het over grenzen, draagkracht en verantwoordelijkheid, maar vooral ook over mensen die een beroep op ons doen.

Wat leert de Kerk?

Over migratie en vluchtelingen wordt in Nederland veel gesproken, soms fel. Er zijn zorgen over woningen, opvang, integratie, veiligheid en de draagkracht van onze samenleving. Als katholieken hoeven we die vragen niet uit de weg te gaan. De sociale leer van de Kerk geeft geen kant-en-klaar politiek programma, maar wel duidelijke uitgangspunten.
Ieder mens heeft het recht om in zijn **eigen land** in vrijheid, veiligheid en menselijke waardigheid te leven. Mensen zouden niet door oorlog, vervolging, honger of uitzichtloosheid gedwongen moeten worden huis en haard te verlaten.
Wanneer mensen in hun eigen land echter geen veiligheid of menswaardig bestaan kunnen vinden, erkent de Kerk hun recht elders bescherming te zoeken. De Catechismus zegt dat welvarende landen, **voor zover zij daartoe in staat zijn**, de vreemdeling moeten opnemen die de veiligheid en bestaansmogelijkheden die hij nodig heeft niet kan vinden.
Tegelijkertijd mag een overheid met het oog op het **algemeen welzijn** voorwaarden stellen aan immigratie. Een land mag grenzen bewaken, migratie reguleren en rekening houden met wat de samenleving daadwerkelijk kan dragen.
Katholieke naastenliefde betekent dus niet dat grenzen niet mogen bestaan.

Rechten én plichten

De Kerk spreekt ook over de verantwoordelijkheid van degene die wordt opgenomen. Van hem of haar mag respect worden gevraagd voor de wetten en het erfgoed van het ontvangende land en de bereidheid bij te dragen aan de samenleving.
De katholieke leer houdt daarmee zaken bij elkaar die in het maatschappelijke debat soms tegenover elkaar komen te staan: **bescherming én verantwoordelijkheid, gastvrijheid én integratie, rechten én plichten.**

Achter ieder getal staat een mens

Maar het Evangelie vraagt ons achter regels en aantallen **altijd de mens te blijven zien**.
Achter woorden als vluchteling, asielzoeker en migrant gaat iemand schuil. Een vader of moeder. Een kind. Iemand met familie, dromen en talenten. Misschien iemand die alles heeft moeten achterlaten vanwege oorlog, vervolging of geweld.

Jezus zegt: '**Ik was vreemdeling en gij hebt Mij opgenomen**.' *(Mt. 25,35)*

Opvallend is dat Jezus niet zegt: er was een vreemdeling. Hij zegt: **Ik was vreemdeling**. In degene die bescherming zoekt, worden wij uitgedaagd Christus zelf te herkennen.
Christenen hoeven daarom niet over alle politieke oplossingen hetzelfde te denken. Maar ons geloof stelt wel grenzen aan de manier waarop wij over mensen spreken en met hen omgaan. Een vluchteling of migrant blijft altijd een mens met een door God gegeven waardigheid.

Hoeveel ruimte maak ik?

En dan komt 'grenzeloos verbonden' heel dichtbij. Hoeveel ruimte wil **ik** maken voor de ander?
Dat kan klein beginnen: belangstelling tonen voor iemand die hier van elders is komen wonen. Iemand welkom heten. Helpen met onze taal. Aandacht hebben voor een gezin dat nauwelijks contacten heeft. En misschien vooral: niet alleen óver mensen spreken, maar ook mét hen.
Als katholieke christenen behoren wij zelf tot een wereldkerk. Op zondag vieren wij hier dezelfde Eucharistie als katholieken in Oekraïne, Syrië, Eritrea, Polen, Brazilië en waar ook ter wereld. Verschillende talen en culturen, maar dezelfde Heer.

Landsgrenzen zijn reëel en soms noodzakelijk. Maar het Lichaam van Christus kent uiteindelijk geen landsgrenzen. **Grenzeloos verbonden betekent daarom niet: grenzeloos toelaten. Het betekent dat geen enkele grens ons ontslaat van onze christelijke verantwoordelijkheid voor de mens aan de andere kant.**
Naast de terechte vraag 'Wat kan onze samenleving dragen?' moeten wij daarom altijd die andere, evangelische vraag blijven stellen:
'Wie is mijn naaste?'
Want juist aan de andere kant van een grens kan Christus op ons wachten.

Pastoor Bosma

Loslaten en vasthouden

De herfstperiode is aangebroken, na een heel lange warme zomer valt er genoeg regen en laat de natuur zien welk een wissel de warmte op haar getrokken heeft. Allerlei gewassen en de bladeren aan de bomen: ze verkleuren razend snel. Oppassen wordt het weer in het verkeer. Blaadjes op de weg en stortbuien met als gevolg: minder zicht. Alles om ons heen laat ons zien, voelen en ruiken dat er een andere periode is aangebroken. Bomen moeten hun afvalzouten kwijt, de verdamping is minder groot en als gevolg hiervan dunt het bladerdak razend snel uit. Zou dat niet gebeuren dan zou de boom op een gegeven moment dood gaan. Hij moet dingen loslaten om te overleven.

In het kerkelijk jaar gebeurt er eigenlijk ook zoiets. We vieren het feest van Allerzielen. We rouwen om wie we moesten loslaten en we houden vast al de mooie herinneringen aan onze overleden dierbaren. De natuur om ons heen helpt ons om dit feest te doorvoelen. Dat wat we vieren, zien we om ons heen gebeuren. Naarmate wij mensen ouder worden, moeten we meer en meer los laten en tegelijk kan er de impuls ontstaan om nog meer vast te houden. Het lichaam gaat gebreken vertonen, werelden worden kleiner. Vast willen houden aan dat wat je kent, wat je veiligheid geeft en blij maakt. Herinneringen aan een verleden dat geïdealiseerd wordt.

Oude mensen, oude bomen

Over oude mensen zeggen ze weleens, dat ze als bomen zijn. Die moet je niet verplanten, dan gaan ze dood. Paradoxaal genoeg wordt als gevolg van de vele veranderingen in de parochie gevraagd van de oude bomen om in beweging te komen. De vertrouwde stand, zit- en bidplaats in de ‘eigen’ kerk te verlaten. Wat soms gewoon niet lukt. Dat is verdrietig, dan moet je loslaten, datgene wat je eigenlijk vast wilt houden. Tegelijk weet u misschien ook wel dat er in de bijbel gesproken wordt over bomen die staan aan stromen van levend water. Hoe oud ze ook zijn, hun bladeren blijven sappig en fris. Het is een beeld voor het geworteld blijven in God. Dat wanneer je drinkt uit de bron die Hij is, je niet oud wordt ook al word je oud. Het is de stroom die naar je toe komt in de communie thuis, in een viering via de televisie en in een weten dat er mensen zijn die voor je bidden.

De stroom die ons verbindt

Het is die stroom die ons verbindt ook met degenen die wij hebben los moeten laten door de dood. Het is verdrietig en tegelijk hoopvol. En ergens voelen we dit misschien allemaal wel aan. Het vraagt om een aanvaarden dat er voor alles een tijd is. Dat wat iemand die nu al wat ouder is, als jongere zelf belangrijk vond, misschien iets anders is dan wat de jongeren van nu belangrijk vinden. Wat oud en jong verbindt is die stroom van levend water, die God is. Hij die maakt dat je uiteindelijk los durft en zult moeten laten en dat je daardoor datgene vindt wat je zo krampachtig probeerde vast te houden.

Ik wens u een mooie periode toe, of u nu in de herfst van uw leven zit of nog lang niet.

Diaken Bertijn

Van het bestuur: PR en communicatie

Als lid van het parochiebestuur met de taak PR en communicatie is het soms goed om over de eigen parochiegrenzen heen te kijken. Wat doen andere parochies aan communicatie? Hebben ze een parochieblad en hoe ziet dat eruit? Wat zetten ze erin en wat niet? Welke andere middelen van communicatie hebben zij? Een website? Een parochie-app? Hoe ziet dat eruit? Zou het iets zijn voor onze eigen parochie? Hoe hebben andere parochies zoiets voor elkaar gekregen? Met deze vragen in mijn achterhoofd bekijk ik nu de websites van andere parochies. Met enkele leden van onze eigen parochie zoek ik daarna verder. Wat is haalbaar en wat is wenselijk. Hoe zorg je voor de juiste vorm van communicatie die de eigen parochianen aanspreekt, maar die ook inspirerend kan zijn van mensen van buitenaf. En hoe zorg je ervoor dat alles werkt? Hoe zit het met de privacy? U zult begrijpen dat al deze vragen niet in een keer beantwoord kunnen worden, maar er wordt aan gewerkt.

Daarnaast is het soms ook nodig om grenzen te bewaken. Beleidsplannen die nog in ontwikkeling zijn, hoeven niet direct openbaar te worden gemaakt. Maar het is ook niet goed, wanneer er allerlei geruchten de ronde gaan doen. Daardoor kan er onjuiste informatie ontstaan die schade kan opleveren. Voordat een persbericht de deur uit kan, is er heel vaak naar gekeken. Het is een voortdurend afwegen wat wel en wat niet bekend gemaakt kan worden en hoe je dat het beste doet. Gelukkig hoef ik dat niet alleen te doen, de overige bestuursleden denken altijd mee.

Zo blijft communicatie een uitdagend onderwerp, een evenwicht zoeken tussen wat kan en wat mag, wat gewenst wordt en wat wenselijk is. Maar wel een mooi onderwerp.

Marian Castenmiller
Bestuurslid PR en Communicatie

Kroniek

Gedoopt
13 september
Maarten Broersen

Overleden
24 september
Theo van Gijlswijk (80)
28 september
Coby van Staveren - Lefeber (94)
30 september
Annie Baak - Bouckaert (86)

Grenzenloos: Wat als

Wat als landen geen grenzen zouden hebben? Wat als er geen wettelijke, politieke en ethische kaders zouden zijn? Wat als de veranderingen om ons heen zo radicaal zijn en wij allemaal in de gelegenheid worden gesteld om te pakken wat we grijpen kunnen? Wat als de economie alleen haar eigen grenzeloze wet erkent. Wat als grote machthebbers eindeloos en grenzeloos babbelen, alleen hun agenda en hun voordeel het belangrijkst vinden? Maakt zoveel vrijheid ons misschien ook afhankelijker van het grijpgrage wensenpakket van anderen die jonger, jeugdiger of vitaler zijn. Dan wint de sterkste, die krijgt alles en laat een verbitterd ander mens achter.

Wat een geluk dat we grenzen erkennen en dat niet altijd de sterkste of de machtigste wint. Wat een geluk dat we normen erkennen en waarde hechten aan bijvoorbeeld goede zorg en zoveel meer. Wat mooi, dat we ruimte willen bieden aan het levensgeluk van anderen, dat er hulpverleners zijn om in rampgebieden hulp te bieden. Wat mooi, dat we bijna altijd regelgeving en wetten erkennen die anderen, maar ook onszelf beschermen. Wat mooi, dat de ethiek ons helpt om goede beslissingen te nemen. Maatschappelijke thema`s vragen soms om modernisering en eigentijdse invulling. Dan is het mooi dat mensen hun politieke talenten inbrengen. Participatie is immers de kern van sociale en grenzeloze rechtvaardigheid.

Jeanne Ruigrok

Grenzeloos: Eén in Christus

Día de los Muertos in Mexico

Het afgelopen jaar hebben we in de rubriek 'Grenzeloos: Eén in Christus' gekeken naar verschillende aspecten van de geloofsbeleving in verschillende landen. In deze laatste editie kijken we, met het oog op Allerzielen, naar Mexico, waar dit feest gevierd wordt onder de naam 'Día de los Muertos' (dag van de doden). In Mexico mondt deze herdenking van de overledenen namelijk uit in een viering vol kleur, symboliek, traditie en cultuur, die het geloof, de hoop en de liefde laat zien van mensen na de dood van een geliefde. Deze Mexicaanse traditie is door UNESCO erkend als immaterieel cultureel erfgoed.

Precolumbiaanse traditie en cultuur

Het is belangrijk te benadrukken dat deze viering in Mexico geen "satanische cultus" of iets dergelijks is. De viering van Allerzielen maakt wel deel uit van een geloofssysteem dat geworteld is in de precolumbiaanse wereld. In de Azteekse cultuur wordt de dood bijvoorbeeld gezien als een ontwaken en een wedergeboorte in het hiernamaals. Na de dood kwam men in het paradijs, of op een plek die vergelijkbaar is met het vagevuur. Daarvoor moesten de overledenen een lange en zware reis ondernemen, en volgens de traditie bezochten de zielen in deze tijd ook de aardse wereld. Dit was een gelegenheid om hen op een speciale manier geschenken aan te bieden om ze te helpen op hun weg naar het paradijs.

Geloof en inculturatie

Met de komst van Europese kolonisten en missionarissen onderging dit ritueel een proces van verandering. Na deze bestaande lokale tradities en riten te hebben gezien, kozen de missionarissen voor inculturatie, waarbij ze de betekenis van de offers en sommige rituelen veranderden. Het Evangelie werd geleidelijk onderdeel van de volkscultuur, voegde nieuwe elementen toe en zuiverde veel negatieve aspecten van de lokale cultuur. De traditionele offers voor de Dag van de Doden hebben een wending genomen richting Christus: tegenwoordig is bijvoorbeeld de aanwezigheid van een afbeelding van Christus of een kruisbeeld essentieel, als herinnering dat Hij de overwinnaar van de dood is.

De traditionele offergaven

Tot de elementen die in deze offergaven bewaard zijn gebleven, behoren de beroemde 'schedels', tegenwoordig gemaakt van chocolade of suiker, die de dood symboliseren als een onvermijdelijke overgang van het aardse naar het mystieke. We vinden er ook het traditionele Día de los Muertos-brood, uniek voor deze tijd van het jaar. Eveneens vinden we de goudbloem, waarvan men gelooft dat die zielen begeleidt op hun reis tussen de wereld van de levenden en de wereld van de doden. Deze offergaven moeten een afbeelding van de overledene bevatten. Ook worden er gerechten bij de offergave geplaatst die de overledene tijdens zijn of haar leven lekker vond.
Tegenwoordig bezoeken mensen, net als in veel andere delen van de wereld, begraafplaatsen om graven te versieren en offergaven te plaatsen. Een traditionele gewoonte is om naar begraafplaatsen te gaan om de nacht van 1 op 2 november bij de graven door te brengen, te bidden, te zingen en het leven van de overledene te herdenken. Tegenwoordig vieren veel priesters de mis voor de overledenen direct op de begraafplaats.

door Thayne Tuason op Wikipedia

Huidige uitdagingen

Er is echter een belangrijke pastorale uitdaging. Door de sterke invloed vanuit de Verenigde Staten is Halloween geleidelijk aan geïntroduceerd. Veel kinderen gaan nu verkleed langs de deuren om snoep op te halen. Om dit tegen te gaan, zijn er op parochie- en bisdom-niveau veel katholieke initiatieven ontwikkeld. De 'Holywins', bijvoorbeeld: een uitnodiging aan kinderen en jongeren om zich te verkleden als een heilige, om te getuigen van de gemeenschap van de Strijdende Kerk (dat wil zeggen, wij die leven) met de Triomferende Kerk (zij die reeds het eeuwige leven genieten), en om te bidden voor de Lijdende Kerk (zij die in het vagevuur zijn) en zo een boodschap van leven en een oproep tot heiligheid uit te dragen.

We sluiten af met een mooi citaat van paus Franciscus uit 2014 op de spaanstalige versie van Vatican News (vaticannews.va): "Het gedenken van de doden, het verzorgen van graven en het bidden voor de overledenen zijn getuigenissen van een vastberaden hoop, geworteld in de zekerheid dat de dood niet het laatste woord heeft over het menselijk lot, aangezien **de mens bestemd is voor een leven zonder grenzen**, waarvan de wortel en vervulling in God liggen."

Renée van der Salm

Sint Jozef reisde over grenzen heen

Sint Jozef is geen onbekende heilige, zeker in onze streek niet. Wij hebben zelfs een St. Jozef en St. Martinuskerk.
Sint Jozef, zo weten de meeste mensen wel, was de verloofde van Maria. Toen Maria hem vertelde dat zij zwanger was, schrok Jozef en wilde hij het liefst zo hard mogelijk weglopen. Hij wist namelijk heel goed dat het kind niet zijn kind was.
Die nacht verscheen er een engel die tot hem sprak en vertelde dat Maria zwanger was door de Heilige Geest. Jozef kon gerust met Maria trouwen, hetgeen hij deed (Matteüs 1:18-25).
Volgens Lucas woonde Jozef in Nazaret en reisde hij in verband met een volkstelling met Maria naar Bethlehem om zich te laten inschrijven. Toen zij in Bethlehem waren aangekomen, begon de bevalling en werd Jezus daar geboren (Lucas 2:1-7). In het evangelie van Mattheus lezen we verder hoe na Jezus' geboorte wijzen uit het oosten zochten naar de pasgeboren "koning van de Joden". Herodes hoorde hiervan en gaf zijn soldaten bevel om naar Bethlehem te gaan en alle jongetjes tot twee jaar oud te doden (de kindermoord van Bethlehem - Matteüs 2:16-18). Een engel verscheen echter in een droom aan Jozef en droeg hem op om samen met Jezus en Maria naar Egypte te vluchten.

Volgens hetzelfde verhaal kreeg Joseph na een tijd van een engel het bericht dat Herodes was gestorven. Jozef achtte het echter niet veilig om terug te keren naar Judea omdat de gewelddadige Herodes Archelaüs de nieuwe koning van Judea was. Daarom weken ze, na een aanwijzing in een droom, uit naar Nazareth in Galilea (Matteüs 2:19-23).
Zo reisde Jozef door verschillende landen en stak hij een aantal grenzen over. Misschien vond hij dat spannend – maar dat vertellen de verhalen niet – maar door zijn geloof deed hij wat van hem verwacht werd. De laatste keer dat hij wordt genoemd in de Bijbel is toen Jezus 12 jaar oud was (Lucas 2:41-51).
Tijdens Jezus' verdere optreden wordt Jozef niet genoemd, behalve om Jezus aan te duiden als Jozefs zoon.
Sint Jozef is de patroon van de werkende mens, in het bijzonder van de timmerlieden.
In het Noord-Limburgse Smakt staat een kapel die aan Sint Jozef gewijd is en deze plaats is een bedevaartplaats voor Sint Jozef. De feestdag van Sint Jozef is 19 maart.

Marian Castenmiller

Gebedsavond

ter ere van Sint Jozef

In de hele wereld wordt elke woensdag als de heiligendag van Sint Jozef beschouwd. De belangrijkste reden hiervan is dat woensdag het midden van de week is en dus de brug tussen het eerste en tweede deel hiervan. Sint Jozef was de opvoeder en voedstervader van Jezus. Met Jezus begon het Nieuwe Testament en eindigde het Oude Testament. Sint Jozef wordt gezien als de brug van het Oude Testament naar het Nieuwe Testament. Op woensdagen wordt dan ook wereldwijd Sint Jozef geëerd met gebed.
Sint Jozef is onder andere de patroon van het huisgezin, van werk en werken, en van een goede dood.

Gebedsgroep

In de St. Agathakerk in Lisse is een gebedsgroep begonnen om op woensdagen **vanaf 19:30 uur** -onder andere- de Litanie van de heilige Jozef te bidden. We bidden voor de intenties van de paus, maar zeker ook voor die van onszelf. Dit duurt ongeveer een half uur. Wij nodigen u allen van harte uit om ook hieraan deel te nemen. We bidden rond het altaar van Sint Jozef, rechts van het grote altaar. Er zijn gebedsboekjes aanwezig.
De St. Agathakerk is op **alle woensdagavonden** vanaf 19:20 uur open. We hopen ook u te gaan verwelkomen!

De Sint Jozef-gebedsgroep

Pastoor Bouke Bosma
pastoor@rkwb.nl

Pastor Martien Straathof
pastoorstraathof@
parochiesintmaarten.nl

Diaken Bertijn Prins
diakenprins@
parochiesintmaarten.nl

Diaken Iwan Osseweijer
diaken@rkwb.nl

Liturgisch rooster: november 2026

tenzij anders aangegeven is elke viering een Euch

	H. Hart van Jezuskerk De Zilk, Beeklaan 13	St. Agathakerk Lisse, Heereweg 277
zaterdag 31 oktober		
zondag 01 november		13:00 Maria kerkhof - gravenzegenen Pastor Straathof
maandag 02 november	19.00 ALLERZIELENVIERING Woord & gebedsviering Diaken Prins Dames- en herenkoor	19.00 ALLERZIELENVIERING Pastor Straathof
zondag 08 november Patr.feest H. Willibrord		10.00 Pastoor Bosma & Diaken Canticum Novum
zaterdag 14 november 33e zondag d.h. Jaar		
zondag 15 november 33e zondag d.h. Jaar		
zaterdag 21 november Christus Koning	19.00 Pastor Straathof Dames- en herenkoor	
zondag 22 november Christus Koning		10.00 Pastoor Bosma Canticum Novum
zaterdag 28 november 1e zondag van de advent		
zondag 29 november 1e zondag van de advent		
zaterdag 05 december 2e zondag advent	19.00 Pastoor Bosma & Diaken Dames- en herenkoor	
zondag 06 december 2e zondag advent		10.00 KRO Familiezondag Pastoor Bosma & diakens Canticum Novum
door de weekse Eucharistievieringen	*iedere woensdag in de **even weken** om 9.00 uur*	*- iedere maandag om 19.00 uur en iedere dinsdag om 9.00 uur*

Allerzielen – zegening van de graven

Rond Allerzielen gedenken wij in onze vier kerken hen die ons door de dood zijn ontvallen. Op 31 oktober, 1 november en 2 november zijn hiervoor vieringen; op 1 november wordt dit verbonden met het hoogfeest van Allerheiligen. Aansluitend aan de Allerzielenvieringen worden ook de graven op de bijbehorende begraafplaatsen gezegend. Daarnaast zijn er afzonderlijke momenten voor het zegenen van de graven op het Mariakerkhof in Lisse en het Jozefkerkhof in Hillegom.
Zo brengen wij onze dierbare overledenen in gebed bij God en spreken wij bij hun graf ons geloof uit in de verrijzenis en het eeuwige leven.

willibrordusbollenstreek.nl
en andere sociale media

aristieviering

St. Jozef & St. Martinuskerk Hillegom, Hoofdstraat 27	H.H. Engelbewaarderskerk Lisse, Heereweg 459
	19.00 ALLERZIELENVIERING Pastoor Bosma en Diaken Prins Actaeakoor
10.00 ALLERHEILIGEN / **-ZIELEN** familiezondag Pastor Straathof & Diaken Prins Dameskoor	
18:00 Jozef Kerkhof - gravenzegenen Mw. M. Lommerse	
	19.00 Pastor Straathof koor: ICA
10.00 Pastoor Bosma Dameskoor	
	19.00 Pastor Straathof Actaeakoor
10.00 Pastoor Bosma Parochiekoor	
- iedere donderdag om 9.00 uur en iedere vrijdag om 19.00 uur	*iedere woensdag in de **oneven weken** om 9.00 uur*

Uitnodiging

Als parochie vormen we een gemeenschap. Een gemeenschap die samenkomt in een van onze kerken. Maar wij maken al deel uit van die gemeenschap voordat we de kerk binnenstappen. Een mooie uiting van die gemeenschapszin is het uitnodigen van mensen om met ons mee te gaan. Mensen die anders misschien niet naar de kerk zouden gaan. Omdat ze niet durven, omdat ze niet op het idee komen, of omdat ze niet meer in staat zijn om zelfstandig naar de kerk te gaan.

Kijkt u rond in uw omgeving? - Wie kunt u uitnodigen?

Missen op woensdagochtend

Datum	Kerk
28-10	H. Hart van Jezus
04-11	H.H. Engelbewaarders
11-11	H. Hart van Jezus
18-11	H.H. Engelbewaarders
25-11	H. Hart van Jezus
02-12	H.H. Engelbewaarders

Koffie na de Mis

Koffie, thee of limonade.

St. Jozef en St. Martinuskerk
Na elke zondagsmis, en elke donderdagochtend.

Heilig Hart van Jezuskerk
Na elke zaterdagavondmis, en na elke woensdagochtend-mis.

H.H. Engelbewaarderskerk
Op zaterdag 31 oktober en 28 november; en na elke woensdagochtend-mis.

St. Agathakerk
Na elke zondagsmis en elke dinsdagochtend.

Thuiscommunie

Wanneer u de H. Communie thuis zou willen ontvangen, kunt u hiervoor contact opnemen met het centraal secretariaat:
telefoon **0252 418 870** of
email: **sec@rkwb.nl**.

Katholiek worden?

Interesse om Rooms-Katholiek te worden? Diaken Iwan Osseweijer helpt je graag verder! Spreek 'm aan na een Mis, of gebruik de contactinformatie hiernaast.

Adventskrans maken
Dinsdagochtend 24 november om 10.00 uur en dinsdagavond 24 november om 19.30 uur, kunt u onder vakkundige leiding van Mw. Fia Hendriks een adventskrans maken.
Voor de materiaalkosten zal een bijdrage van € 12,- worden gevraagd. Bij eigen inbreng van 4 glazen waxinehouders met pin, zijn de kosten € 6,-. Graag zelf een snoeischaar meenemen.
Aanmelden kan tot 12 november bij Ria Nieraad tel 06 11852792, of email: ria@nieraad.com.
Maar ook als u op dinsdagochtend alleen koffie wilt komen drinken bent U om 10.00 uur van harte welkom in het Paus Franciscus Huis.
Tijdens de H. Mis op 28-11 in de H.H.Engelbewaarderskerk en op 29-11 in de St.Jozef & St.Martinuskerk, begin van de advent, is er gelegenheid om de krans te laten zegenen.

Zet alvast in uw agenda: Herdertjestocht Hillegom zaterdag 19 december a.s.

Heb je zin om mee te helpen bij de voorbereidingen voor de tocht door een rol te spelen bij een van de taferelen of bij de catering in de St.Jozef en St. Martinuskerk, stuur dan een mailtje naar LTdiaconie@rkwb.nl.
Wij nemen daarna contact met je op!

Advents-groenworkshop in het Willibrordushuis
Aan het begin van de Adventstijd houden we in Hillegom een groenworkshop waarin we 'Adventstaarten' gaan maken: een variant op de welbekende Adventskrans, maar dan zonder gat in het midden. Dit zal zijn op **zaterdag 28 november van 10.00 uur tot 12.00 uur** in het Willibrordushuis.
Wij zorgen voor alle materialen, een kopje koffie en wat mooie bezinnende woorden. De bijdrage is 10,00 euro p.p. waarvan, na aftrek van de onkosten, de opbrengst naar de Adventsactie overgemaakt zal worden.
Dat weekend is er dan ook de mogelijkheid om jouw taart te laten zegenen door de voorganger in de vieringen op zaterdagavond en zondagochtend.
Graag nodigen we je voor deze workshop uit!
Heb je interesse om mee te doen, stuur dan voor 15 november a.s. een mail:
ter attentie van Yvonne Visser naar LTdiaconie@rkwb.nl.

Adventsactie 2026:

Geef hoop, geef een toekomst

Ook dit jaar doet onze parochie mee met Adventsactie. Tijdens de weken op weg naar Kerstmis willen we niet alleen uitzien naar het Licht dat komt, maar dat licht ook delen met mensen die onze steun hard nodig hebben.

ADVENTSACTIE
EEN CAMPAGNE VAN **VASTENACTIE**

Dit jaar vragen we bijzondere aandacht voor moeders en kinderen die door oorlog en geweld hun huis moesten verlaten. Want wat hoop je voor je kind? Dat het veilig kan opgroeien. Naar school kan gaan. Gezond is en voldoende te eten heeft. Dat het later een eigen toekomst kan opbouwen.

Voor miljoenen ouders is dat niet vanzelfsprekend. Wereldwijd zijn naar schatting 45 miljoen kinderen ontheemd of op de vlucht. Samen met hun moeder, broertjes en zusjes moesten velen hun huis en vertrouwde omgeving achterlaten.

Onderweg

Juist in de Advent komt hun verhaal dichtbij. Maria en Jozef waren onderweg en zochten een veilige plek voor hun kind. Ook vandaag zijn talloze moeders op zoek naar veiligheid en geborgenheid voor hun kinderen – én naar de kans om opnieuw te beginnen.

Hoop krijgt een gezicht. Adventsactie ondersteunt dit jaar jonge gezinnen op drie plekken in de wereld.

In Libanon krijgen Syrische vluchtelingenkinderen die lange tijd niet naar school konden weer onderwijs. In Mozambique worden ontheemde vrouwen geholpen om met onder meer landbouwactiviteiten zelf in het levensonderhoud van hun gezin te voorzien. En in de Centraal-Afrikaanse Republiek krijgen zwangere vrouwen betere begeleiding en toegang tot een veilige bevalling.

Drie heel verschillende projecten, met hetzelfde doel: mensen weer de mogelijkheid geven vooruit te kijken.

Doet u mee?

Deze Advent kunnen we daar als parochie samen aan bijdragen. Met onze giften helpen we een kind weer naar school, een moeder een zelfstandig bestaan op te bouwen of een baby veilig ter wereld te komen. Zo krijgt onze betrokkenheid heel concreet betekenis. Voor een moeder. Voor een kind. Voor een gezin dat opnieuw mag hopen.
Geef hoop voor morgen. Geef een toekomst.

Steun Adventsactie via de collecte in onze kerk of geef rechtstreeks via www.adventsactie.nl.

Sam's kledinginzameling

Op **zaterdag 24 oktober a.s. van 10.00 uur – 12.00** uur is er kledinginzameling.
Levert u herdraagbare, schone kleding en schoenen in bij:
Lisse: bij het Paus Franciscus Huis, naast de St. Agathakerk
Hillegom: op het kerkplein van de St. Jozef en Martinuskerk
De Zilk: bij de speeltuin De Duinrand

Grenzeloos verbonden, ook via de media

Het is niet voor iedereen mogelijk om op zondag een viering in een van onze kerken mee te maken, hoe graag men dat ook zou willen. Daarom is het prettig dat de vieringen via de televisie meegevierd kunnen worden. Bertha Nota is één van deze mensen. Elke zondag zet zij twee kaarsen aan weerszijden van de televisie, steekt de kaarsen aan en start de televisie. 'Nee,' zegt zij eerlijk, 'het is niet hetzelfde als in de kerk zitten. Maar het is een prachtig alternatief.'

Bertha Nota is niet onbekend in en met de Willibrordusparochie. Zij is geboren bij de Engelbewaarderskerk, groeide daar op en ging daar naar school. Later verhuisde zij naar andere plaatsen, zij woont tegenwoordig in Rijnsburg. Daar bezocht zij de kerk, maar toen er een einde kwam aan de Aanbidding, ging zij op zoek. Op zoek naar een parochie waar nog wel Aanbidding plaatsvond. En dat vond zij bij de Willibrordusparochie. 'Dus ben ik daarnaartoe gegaan, voor de Aanbidding maar ook voor de vieringen. In het begin vond ik het wel spannend, maar al snel voelde ik mij thuis. Ik dronk na afloop van een viering een kopje koffie mee en raakte snel in gesprek met de parochianen. Onder hen zijn nog mensen die mij van vroeger kennen, dat was natuurlijk extra leuk. Ik genoot van de dagelijkse samenkomsten en al woonde ik wat verder weg, ik voelde mij parochiaan.'
Door omstandigheden was het op een gegeven moment niet meer mogelijk om naar de Bollenstreek te reizen om vieringen bij te wonen. Maar gelukkig zijn er de televisie-uitzendingen. 'Het is anders, dat is zeker waar. Zo kan ik op dat moment niet ter communie gaan. Maar ik volg de vieringen nauwgezet en ik zie bekende gezichten. Die communie wordt mij overigens later in de week altijd gebracht. En zo voel ik mij verbonden – over parochiegrenzen heen. Ik hoop dat dit nog lang mag duren.'

Marian Castenmiller

Allerzielenviering in de H.H. Engelbewaarderskerk!

Bij slecht weer worden de kaarsen aangestoken in de kerk in plaats van op het kerkhof waar die uit zouden waaien.

In tegenstelling tot wat altijd zo geweest is is de Allerzielenviering in de H.H. Engelbewaarderskerk dit jaar niet op 2 november. Het pastorale team heeft moeten puzzelen om de vieringen rondom Allerzielen bezet te krijgen. Helaas is het hen niet gelukt om op 2 november in alle kerken een viering te houden. Voor de H.H. Engelbewaarderskerk betekent dit dat daar de viering van **zaterdag 31 oktober** in het teken van Allerzielen zal staan. Na de viering zal de voorganger op ons kerkhof de graven zegenen.
Als vanouds zullen wij (indien het weer het toelaat) alle graven voortijdig voorzien van een lichtje zodat al onze overledenen onze aandacht krijgen. Mocht het onverhoopt heel slecht weer zijn, dan zal in ons kerkgebouw een speciaal hoekje zijn waar lichtjes voor hen zullen branden. Mocht u mensen kennen die wellicht de weekagenda niet lezen omdat zij niet in staat zijn om naar vieringen in de kerk te komen, wijst u hen dan op deze verandering. Op 2 november is er namelijk geen activiteit in onze kerk! Het is maar dat u het weet!

Evenementencommissie De Engelbewaarderskerk

Uw aandacht voor:

Parochieveiling op 6 november

Nog maar een paar weken en dan is het tijd voor de parochieveiling. De voorbereidingen zijn in volle gang. Er is een brochure samengesteld met aantrekkelijke kavels en de avond is doorgesproken met de betrokkenen. Het belooft een mooie veilingavond te worden.
U bent welkom op **6 november, vanaf 19.00 uur in 't Poelhuys, Vivaldistraat 4 in Lisse**. De veiling start om 19.30 uur. De opbrengst is bestemd voor de parochie.
Doe mee op 6 november, ontmoet vrienden en bekenden en geniet van een gezellige avond.
U bent van harte welkom!

Ontmoeting en gesprek rond Rome en Reformatie

Serie oecumenische bijeenkomsten

Binnenkort is de eerste bijeenkomst in een serie samenkomsten rond centrale thema's in de ontmoeting tussen de rooms-katholieke en protestantse traditie. Als uitgangspunt gebruiken we het boek "*Tijd om te helen, naar een zichtbare eenheid tussen Rome en Reformatie*" van Arjan Plaisier, de voormalige scriba van de Protestantse Kerk en voorzitter van het Platform Rome Reformatie.

Graag nodigen we ieder die geïnteresseerd is uit voor deze bijeenkomst op **3 december** a.s. van **20.00-22.00 uur in de Pauluskerk** (Ruishornlaan 33, 2162 VW Lisse). U kunt zich aanmelden via theodoornebal@pknlisse.nl. U ontvangt dan de tekst van de hoofdstukken die deze avond besproken worden. Voorbereiding mag, maar hoeft niet. De avond zelf bestaat uit een korte inleiding, ruimte voor onderlinge ontmoeting en gesprek rondom het thema en een afsluiting met een kort liturgisch moment. Deelname aan losse avonden is ook mogelijk. Wees van harte welkom!

Een hartelijke groet,
diaken Iwan Osseweijer en ds. Theo Doornebal

Foto: bisdom Haarlem-Amsterdam

Inspiratiebijeenkomst bedevaarten

Op **zaterdag 28 november** vindt er in onze parochie een bijeenkomst plaats rondom het thema bedevaarten. Wat houdt op bedevaart gaan in? Wie gaat er tegenwoordig nog op bedevaart en waarom? Wat zijn hun ervaringen? Op deze ochtend zal **monseigneur Woorts** van het bisdom Haarlem-Amsterdam aanwezig zijn en zal spreken over Inspiratie rond bedevaarten.
Deze bijeenkomst is voor ieder toegankelijk, begint om **10.00 uur** en zal tot ongeveer 12.00 uur duren. Koffie of thee staat voor u klaar. De locatie wordt later in de weekagenda bekendgemaakt.
In verband met de voorbereidingen vragen wij of u zich **aan wilt melden** als u hierbij aanwezig wilt zijn. Dit kan via de mail: bedevaarten@rkwb.nl.

3x Waarom: de Wereldjongerendagen

In augustus 2027 staat er een bijzondere pelgrimage op het programma voor Katholieke jongeren: de Wereldjongerendagen (WJD). Om de paar jaar organiseert de Katholieke Kerk deze internationale bijeenkomst, speciaal voor jongeren. Het programma bestaat uit catecheses, ontmoetingen, allerlei activiteiten, muziek, gebed en dans, met als hoogtepunt de Heilige Mis met de paus. De Wereldjongerendagen vinden afwisselend plaats in Europa en op een ander continent. In 2023 kwamen jongeren bijvoorbeeld samen in Lissabon, Portugal. De volgende editie brengt ons een stuk verder van huis: naar Seoul, Zuid-Korea!

Aan de hand van mijn eigen ervaringen tijdens de WJD in Portugal, drie jaar geleden, wil ik uitleggen waarom deze bedevaart absoluut de moeite waard is. Daarmee hoop ik niet alleen jongeren te inspireren om mee te gaan, maar ook ouderen aan te moedigen hen hierin te steunen en misschien zelfs uit te nodigen om mee op reis te gaan.
Waarom zou je zo'n verre reis ondernemen? Hier zijn drie redenen.

1. Een levend geloof

Toen ik meeging naar de WJD in Lissabon, was ik pas een jaar Katholiek. In De Zilk voelde ik me altijd welkom bij de parochianen en vrijwilligers. Door hun betrokkenheid ontdekte ik hoe een parochie als een familie kan zijn. Als lectrice zette ik me in voor de kerk en verdiepte ik me vol enthousiasme in het geloof. Toch miste ik iets: de mogelijkheid om mijn geloof te delen met leeftijdsgenoten. Tegenwoordig kan het soms best eenzaam voelen om als jongere Katholiek te zijn. Het ene moment is alles gezellig, terwijl je het volgende moment vreemd wordt aangekeken omdat je in God gelooft.
Toen ik naar de WJD vertrok, kende ik slechts één andere jongere. Ik verwachtte niet dat ik er nieuwe vrienden zou maken, maar wat ben ik blij dat ik ben gegaan! Drie jaar later kan ik zeggen dat ik tijdens deze reis enkele van mijn beste vrienden heb leren kennen.
De ontmoeting met andere Katholieke jongeren liet me zien dat het wel degelijk mogelijk is om in deze tijd als Katholiek te leven. Je kunt Christus nog altijd met liefde en devotie volgen, ook wanneer de mensen om je heen dat niet begrijpen. Zoals Spreuken 27:17 zegt: 'IJzer scherpt men met ijzer, zo scherpt de ene mens de andere.' Leeftijdsgenoten die je geloof delen kunnen een belangrijke steun zijn in je geloofsleven. Tijdens de zondagse Mis in je eigen parochie kom je misschien maar twee of drie andere jongeren tegen. Bij de WJD stonden we echter met miljoenen jongeren uit de hele wereld schouder aan schouder. Op zulke momenten besef je pas echt hoe levend de Kerk is. Je ontdekt dat je niet alleen staat, maar deel uitmaakt van een gemeenschap die elkaar voortdurend draagt in gebed.

2. Ervaar de universele Kerk

Wist je dat de Kerk veel groter is dan de grenzen van je eigen parochie? Je kunt je parochie zien als je thuis: een vertrouwde plek waar je opgroeit, leert en je eerste stappen in het geloof zet. De wereldwijde Kerk laat je vervolgens zien hoe groot de familie is waartoe je behoort. Ik ben dankbaar voor onze parochie en voor de vele manieren waarop ik hier mijn geloof heb mogen ontdekken. Toch was het pas tijdens de Wereldjongerendagen dat ik werkelijk besefte hoe groot de Kerk is. Wat ik binnen de muren van mijn kleine dorpskerk nauwelijks kon bevatten, werd daar ineens tastbaar. Ik zag vlaggen uit alle hoeken van de wereld, hoorde talen die ik herkende en andere die ik nog nooit eerder had gehoord. Ik maakte kennis met tradities die me vertrouwd waren, maar ook met gebruiken die ik nog nooit had meegemaakt. Ik ontmoette andere Christenen van over de hele wereld, uit China, Turkije, Afghanistan, Palestina, Libanon, Uruguay, Suriname en Mexico.

Nog nooit had ik met zoveel mensen tegelijk de Heilige Mis gevierd als tijdens die internationale Mis met paus Franciscus. Het bijzonderste was misschien wel dat we, ondanks alle taalbarrières en culturele verschillen, met dezelfde intentie bijeen waren gekomen: Christus volgen. Juist in onze verschillen ontdekten we wat ons verbindt. De Kerk overstijgt grenzen, culturen en generaties. Ze is Apostolisch en geworteld in een traditie die door de eeuwen heen wordt doorgegeven. Ze is Katholiek: universeel, wereldwijd en verenigd in Christus.

3. Op weg als pelgrim

Telt een busreis eigenlijk wel als een pelgrimage? Dat vroeg ik me af voordat ik vertrok. Bij een bedevaart dacht ik altijd aan dagenlang te voet onderweg zijn, zoals op de Camino de Santiago. Gewoon lekker in een bus zitten leek me toch niet helemaal hetzelfde. Uiteindelijk waren we zeventien dagen onderweg, samen met zo'n duizend Nederlandse jongeren, verdeeld over 3-4 bussen. Al na de eerste nacht ontdekte ik dat een busreis óók een echte pelgrimage kan zijn. Nog geen uur buiten Parijs kregen we de eerste problemen toen we met onze bus tegen een verkeersbord reden. En we moesten nog de hele nacht doorrijden richting Lourdes! Onze bus kreeg dan ook al snel de bijnaam 'de pechbus'.
Een bedevaart leert je om met zo min mogelijk bagage en verwachtingen op reis te gaan. Strakke planningen en luxe slaapplaatsen hoef je niet te verwachten. Toch schuilt daarin juist een zekere bevrijding. Voor alles wat je onderweg leert loslaten, krijg je ontzettend veel terug: ervaringen, vriendschappen en verhalen die je je nog lang zult herinneren. Je komt in ieder geval niet met lege handen thuis. Maar hoe neem je die pelgrimsmentaliteit mee naar huis, naar het dagelijks leven? Door te leren vertrouwen op God, ook wanneer de weg anders loopt dan je had verwacht. Dat is misschien wel een van de belangrijkste lessen die je tijdens een pelgrimage leert.

Ga jij mee?

Ik hoop dat deze drie redenen je hebben laten zien waarom de Wereldjongerendagen zoveel meer zijn dan een reis naar het buitenland. Het is een kans om je geloof te verdiepen, de wereldwijde Kerk te ontmoeten en te groeien in vertrouwen op God. Als jongeren hopen we natuurlijk met een grote groep vanuit Nederland en onze eigen parochie naar Seoul te kunnen afreizen. Lijkt het je mooi om mee te gaan? Ben je in augustus 2027 tussen de 18 en 30 jaar en wil je meer weten over de mogelijkheden? Stuur me gerust een appje via 06 83771504.
Bent u ouder dan 30, maar wilt u ons graag steunen op weg naar Seoul? Ook financiële bijdragen zijn van harte welkom. Met uw steun helpt u jongeren om deze bijzondere geloofservaring mogelijk te maken.

Montse den Daas

Wereldjongerendagen 2027

De Wereldjongerendagen (WJD) staan weer voor de deur — en dit keer trekt Jong Katholiek naar Seoul, Zuid-Korea! Van 3 t/m 8 augustus 2027 komen jongeren van over de hele wereld samen met de paus om hun geloof te vieren, te verdiepen en te delen in een onvergetelijke gemeenschap van hoop, vriendschap en geloofservaring.
Zuid-Korea ligt niet naast de deur. Juist daarom is het belangrijk om op tijd te starten met sparen en sponsoring. Uit ervaring weten we dat dit echt verschil maakt: met creativiteit en inzet kan iedereen die mee wil, de kans krijgen om deel te nemen.

Ook vanuit onze parochie zijn er jongeren die naar de Wereldjongerendagen willen gaan. Om de reis te bekostigen, zullen zij de komende tijd verschillende acties voeren. U hoort daar binnenkort meer van.

Donaties

Parochie H. Willibrordus Omschrijving: Bijdrage Wereldjongerendagen IBAN: NL25 RABO 0328 1050 15
Als laatste willen wij iedereen vragen voor gebed. Bid voor ons, in ruil bidden wij natuurlijk ook voor u. Alvast hartelijk dank voor de steun en betrokkenheid!

Bollenjongens

in het Paus Franciscushuis

Op **dinsdag 10 november om 10.00** uur verzorgen Eric Breed en Rob van Reisen een presentatie in het PFH over de bloembollen teelt, de - handel en de - export.
Eric heeft een collectie van ruim 7000 soorten bloembollen die hij recht tegenover de Engelbewaarderskerk teelt, op het voormalige Bergman-terrein. Deze kraamkamer van het bollenvak dient om nieuwe soorten te veredelen en om deze soorten resistent te maken voor ziektes en plagen. Daarnaast is Eric fotograaf en legt hij beeldmateriaal vast van al het moois dat op Gods akker gekweekt wordt.
Rob heeft jarenlange ervaring in het verhandelen en exporteren van die bloembollen en zal dus op zijn manier een duit in het bekende zakje doen.
Reserveer deze datum dus in uw agenda en vanaf 10.00 uur branden deze "bollenjongens" los. Voor de belangstellenden hebben wij aan het eind van de presentatie een fleurige attentie. Wij nodigen u van harte uit hierbij aanwezig te zijn. Voor de onkosten wordt een vrijwillige bijdrage gevraagd.

Hulp nodig?

De PCI is een instelling die een diaconale functie heeft voor parochianen van een geloofsgemeenschap maar ook voor mensen van buiten de geloofsgemeenschap. **Diaconie is omzien en hulp bieden aan een ieder die dat nodig heeft.** Vanuit naastenliefde (= caritas) wordt de helpende hand geboden. De PCI beschikt over middelen om mensen die in nood zijn gekomen, of mensen die niet meer in aanmerking komen voor regelingen vanuit de gemeente, direct te helpen. Vooral op financieel gebied helpen wij mensen die bij andere instanties niet meer terecht kunnen. Dit kan in de vorm van een lening of schenking zijn. Indien nodig doet de PCI soms ook aankopen om mensen in nood te helpen.
Naast het financieel ondersteunen van mensen helpen wij ook organisaties met humanitaire doelstellingen in eigen land en daarbuiten. Maar zeker ook de regionale instellingen vergeten wij niet! De PCI ondersteunt ook verschillende projecten binnen de parochie.

De PCI bestaat uit vrijwilligers. Integere mensen die zich vanuit hun geloofsovertuiging willen inzetten voor de medemens. "Ik had honger en jij gaf mij te eten." (Matt. 25, vers 35). **Mensen in tijdelijke financiële nood kunnen een hulpaanvraag doen.** Deze zal uiterst zorgvuldig en **vertrouwelijk** worden behandeld. Uiteraard kunnen ook organisaties en werkgroepen een beroep doen op de PCI. Tevens is het mogelijk een aanvraag te doen voor een ander.

De hulpaanvraag kan via e-mail gedaan worden. Maar u kunt ook een briefje in de brievenbus van de pastorie doen. Uiteraard mag u ook telefonisch contact opnemen met een van de parochie secretariaten. Het secretariaat zal de betreffende lokale PCI inlichten en wij zullen dan contact met u opnemen. Mogelijk kunnen wij u de helpende hand bieden. Misschien zijn wij dat laatste (puzzel) stukje waar u op zoek naar bent…

PCI, afdeling De Zilk E-mail: pcidezilk@gmail.com
PCI, afdeling Hillegom E-mail: pcihillegom@gmail.com
PCI, afdeling Lisse E-mail: pcilisse@gmail.com

Nieuwe dirigent

in Hillegom

Sinds 4 september is Fabian Haggenburg dirigent van het parochiekoor St. Jozef en St. Martinuskerk. Hij volgt daar dirigente Elena Bruins op. Tijdens een gezellige bijeenkomst heeft Elena hem de sleutel van de koorzolder overhandigd. Het koor heeft Elena hartelijk bedankt voor haar jarenlange inzet.

Marconistraat 14
2181 AK HILLEGOM
tel. 0252 - 50 51 21
www.weveko.nl
info@weveko.nl
weveko
Brandbeveiliging BV

HOVENIERSBEDRIJF
VAN 't KLOOSTER
Wilt u voor de tuin een ander plan?
Bel dan de vakman.
Weeresteinstraat 211
2182 GW HILLEGOM
Mob. 06 - 53 799 732
www.hoveniersbedrijfvantklooster.nl
info@hoveniersbedrijfvantklooster.nl

Electro-Technisch Bureau
Jan van der Reijden
Landelijk erkend installateur
Kanaalstraat 155
2161 JE Lisse
0252 – 41 41 00
www.janvanderreijden.nl
info@janvanderreijden.nl

TEAM
Houvast tijdens hectiek

Heereweg 21, 2161 AC Lisse
0252 – 413 213
info@vanderputtenendunweg.nl
www.vanderputtenendunweg.nl

Van der Putten & Dunweg

UITVAARTZORG
BOLLENSTREEK

Het grote verschil zit in de kleine details

uitvaartzorgbollenstreek.nl

Oranjelaan 76
2161 KH Lisse

24/7
0252 411 366

Uitvaartverzorging Vermeij

Patricia Vermeij
06 - 23 69 63 25
Dag en nacht bereikbaar

De Zilk · www.uitvaartverzorgingvermeij.nl

interparts
altijd verbonden

internet provider
werkplek online
beveiliging
hosting
interparts.nl

UITVAARTVERZORGING –SINDS 1878– UITENDAAL

023 - 532 44 86

Een familiebedrijf dat door kleinschaligheid in staat is een maximale kwaliteit te bieden tegen een vriendelijke prijs.

Martin Uitendaal en zijn medewerkers, jarenlange ervaring, persoonlijk, warm, betrokken en 24 uur per dag bereikbaar!

LAAT UW ZORG, ONZE ZORG ZIJN!

Kantoor en garage:
Oranjestraat 21/25, 2013 VA Haarlem
info@uitvaartuitendaal.nl

www.uitvaartuitendaal.nl

R. KORBEE B.V.
INSTALLATIETECHNIEK
HILLEGOM 0252-522275
WWW.RKORBEEBV.NL INFO@RKORBEEBV.NL

ROELAND
Juweliers - Horlogers - Diamantairs
Hoofdstraat 72-74 HILLEGOM Tel. 0252-515608
www.roelandjuweliers.nl

DROGISTERIJ
SINDS 1905
Letschert
VOOR HET JUISTE ADVIES
Tel: 0252-515550
HOOFDSTRAAT 37, 2181 EA HILLEGOM

DAMO
grafmonumenten
Eerlijk en vertrouwd
AMPÈRESTRAAT 2 / 2181HB / HILLEGOM
WWW.DAMONATUURSTEEN.NL
T: 0252-520329

Heilig Hart van Jezuskerk
Beeklaan 14
2191 AB De Zilk

Bankrekeningnummer:
NL 48 RABO 03881 15 009

St. Jozef en St. Martinuskerk
Hoofdstraat 27
2181 EA Hillegom

Bankrekeningnummer:
NL 42 RABO 03169 02 373

Kerken open

St. Agathakerk:
9.00 - 16.30 uur

Mariakapel van de
H.H. Engelbewaarderskerk:
10.00 - 16.00 uur

Het stiltecentrum van de
St. Jozef en St. Martinus:
9.00 - 16.30 uur

H. Hart van Jezuskerk:
9.00 - 17.00 uur

Mariakapel Nassaustraat Lisse:
10.00 - 17.00

Parochie
H. Willibrordus

Centraal Secretariaat

Hoofdstraat 27 B
2181 EA Hillegom
0252 - 418870
sec@rkwb.nl

Bereikbaar op werkdagen
van 08:30 tot 12:30 uur

Vanuit onze parochiekerken zijn alle vieringen te beluisteren via:
www.kerkomroep.nl:
H.H. Engelbewaarderskerk

www.kerkdienstgemist.nl:
H. Hart van Jezuskerk De Zilk

Of te bekijken via:
www.youtube.com:
Parochie Heilige Willibrordus
(vanuit de St. Agathakerk en
de St. Jozef en St. Martinuskerk)

www.willibrordusbollenstreek.nl

Ziekenzalving of uitvaart:
06 - 33 86 59 55

H.H. Engelbewaarderskerk
Heereweg 459
2161 DC Lisse

Bankrekeningnummer:
NL 86 RABO 03365 30 986

St. Agathakerk
Heereweg 273
2161 BH Lisse
0252 - 413330

Bankrekeningnummer:
NL 86 RABO 03365 30 986

Paus Franciscus Huis
Heereweg 271
2161 BH Lisse

